

VIII

Tante Lúcie I

AB

Lúcie Chisbire Krarup f. $\frac{20}{5}$ 18
g $\frac{22}{5}$ 1863 m. Fr. Wälsten (1833-67)

Tante Lucie fortæller:

Dine Bedsteforældre havde jo været med ved det første Himmelfæringsmøde, som Blicher fik i Skant. Det var min ikke led for Blicher i de år at jeg det andet, Folk respekteren kom ikke rigtig, og ^{det} Madams Mærkedes meget at jeg de Måske endte, og Blicher havde endt med at jeg Penge skuffet. Men dine Bedsteforældre nu jeg så bezeugt ved jeg dette første Møde, de havde været med til, og måske der vilde jeg de Bedstefor, som nu så. den en velvillig Mand, der troede til at dette Glæden med så mange som muligt - han vilde have mange andre med. - Så lod han Sætte en stor Vaske have en stor lirket Kasse, hvori der kunde sættes Bænk ind, og de blev Placert en Lina Mærkede, der skulde anbringes på Underdelen af en Vogn og trækkes af 4 Heste skulde den føre dem alle til Himmelfærings. Det blev mig en besværlig Tjeneste, for Vognen der var Lige lang, som jeg så da der, og man Vogn ~~skulde~~ ^{man} ~~skulde~~ ^{man} Bænkene kom til en stor ette og skulde om et eller andet Vand, og jeg det et Bænk, men de kom skulde af den Bænk og et Bænk igen, men de skulde med ad Bænk og ind på Vogn, og det endte de med, at Vognen efter sådan en Begyndelse skulde at, det var Underdelen forresten i Lige. Det, der skulde, og så med de mange Men. måske de fordeles på de andre Vogn. Men Vognen kom de for Mødet i samme Befordring, og så skulde de om ad Ulfberg Præstgaard med Hjemmen, for Fars og Maries ^{alder datter,} (Marie Marie Harbe) var med, (det var) og de skulde sættes af i Præstegaarden, og så vilde de andre jeg vilde på Mødet, (Malkildes Tante, gift Harbe) som at og fortælle

4. Jakte Smas ind p Haaften, see Skildes de
Loh rind og Bygges og ind gennem Borggarn;
men Ford L. vilde lette den Passagen og fore-
tag (skint him ellers ikke havde meget med
Börnen at gøre), at en stor Skampede, se fands
ned Volden, blev anbragt inden for Vinduet til
hendes Kammer, see Skilde Börn led stærk
p Skene og gæstgæm hender Vindue. - -
- 2 p Jørgen Laurson p Løansen Jørgen Jørgen;
hvi se alle nær se elskede, se Løansen,
men hvi syer mere.

Martha Bjerggaard var i Hænder - Ligesom sin Far - men
 hendes Mor havde ikke været det. Historien om, at hendes
 Mor søgte sig til Hest medens Manden gik i Bedetårn, da
 Ulven var efter deres Faar, anses Vant Lucie ikke for sans-
 færdig, "det er senere til distrikt - Min hinde vist ikke vist,
 Min hinde // Børn og andet at tage Vore ind sølle i
 de Hest og, vist; men Min hinde kære efter sin Mand og
 stogret som Enke Søster; det var vist i den Periode, at
 man havde engang været saa lidet konfrakts ikke at
 søge for at Faaren blev lirket ind i velle Vis, og de
 som Børn af Ulven var efter dem; Min kan man i
 Læng og ventede, brøte Skog for Faarehøst, mig og Man
 Pigeen og lad dem med Lægter ^(de hinde hinde man hinde) ind for at de,
 en Faaren var Mænd ind; ja der var 20, men
 nægle af dem var blodig og forrenn; de havde
 haft 30, men de 10 havde Ulven spist.

Har de været i Christiansfeld? (ja, ja, kan vel Bysgæster
 var); der var ja Vant Obroster for Min var 6 to Min liden
 14 år, og Min blev konfrakts med dem, men Min liden
 var meget efter sit Hjem i disse 8 Aar (senere sendte
 Min mig en Datter Marie ligeledes senere, vist om de
 5-14 år; Min var om besvaret at have hjem; lide for
 Mare, Pige, men de var vel ind for Langeland med Barmeregen
 og lide Oswald gik over Liden, saa maatte Mare tilbringe efter
 den næste Uge, og lide Oswald maatte halds Vagt over Barm-
 regnen saa længe). Hender Mar (Bønderen om hende) var
 ja saa udflygt af at far spændet og laret Vis; Min
 står i Forbindelse med mange af Henderne: Lægret, som
 spændt for hende; men de Fygdens i Hender, sendte Bønderen
 dem Bryn og Svendke at de Minde kære Fodspind, det var
 ja bedre, de kære det selv, ellers blev det ja kaldt, hvis
 Min sendte dem det. Vant Lucies Far, Provst Karsten, saa ofte

x) desuden vilde ja Ulven hellere end gennem flet Hender;
 det var det bedste, de Minde far at de

6 man kan besøge fættig Valt, disse sprog, som i Pak.
An for Vokalen, som i anden om brædt Skudt. --
-- Hies sendt de agsæ i "Byemærket" Lyale til Valt
dierdis: Christiansfeld; him nu se. bed af den, satte
sig med Trappen og gned den eftertryklets nu Triont
for et for den stid; men den kaldt Lunge!

Martha Byerwejest send u Dften med en af sine Læbe
pas en Pakke og se Læsen gaa med; se sin de en
Uhr gaa: en Driift; de kan Byen: en Part!

Peder Pangs Hones Brædtlyale gerde P. D. rebe: en af
de store Skiffer, som man den Dag brædt (i G. Skubled?)
X men efter kan sig i anden om den; og him brædt jines
Man den. Ved enkelte Lyg helen ble den vist for, m.
de nu nye Sæter.

De nu igen en meget fin Lyale, som brædt ved Læse
manne Meinerts, den brædt Mille Harben. Man
de min kan den, vist jeg ikke, se den Valt Læse (jo,
den kan Mille vist nu engang)

Da jeg nu SA? (G. D.?) gammel nu jeg: Viborg, den Br. Mils
nu bleve Studeret, ni Mærke materis i hets Vegen, Mærke Byen
for de 8 om Margenen, bedede først: Skabtebro, senere:
Skabtebro de, hven de nu se snart; ni medføle
rebe Mat, men man maatte jo bestille Skaff: de-
er, men ingen mere drøbt den! -- Vi kan de Viborg
de 10 om Dften, hven kan Døbt Mat, Valt
Kanne. -- Jo nu med de Brædtlyale: Viborg. Sam-
kibe (den gamle Olie for Døbtlyale); de herte
jo færdig Dag Døbtlyale, jo sprog, det nu se smilde
jo vidde ikke, hven Mærke Man, den nu nye Læ-
deter: Mærke, de brædt Uniform med Belle og
en lille Kald Læbe; jo herte, de de bringer denne Fæbe

8 i Veget de Smaldet luges lid. - - Men
efte 48 Maade man ikke see meget Lyd
at et brige Klomene ved Fettes, de Maade
man træl den strækket; Skyde; Trigen og
Billedet Nis en anden Betydning.

±
Evensindigheden byggede Bedstefar: i en Anger
c 1824 eller see (de nu - nu - nu 12 nu?)

22/8 33 faldt Poul Linde:
det står sorte Skabe & Mønstre p. Pallebyen,
en Datter derfra (Linde - eller Linds) Man som
Prædikekæmpe til Ulfberg Prædikegæng - de nu
see Land, de Maade Skabel Mr Ben & Melle
ikke i afslygtes

X Bør det nu Liden med Stenavle og Engleben
han maade Pede Tøns og Hus: Man Maade
Stie: Ringhøvis; man Maade faldt, at Maade
de Maade Maade mistet sin Maade, sed med
dette Bør, stilledes sin Børn derfra, ligesom
et Hoved og gædet, som Plade blev maade
af Tøns.

Bedstefar maade det, Maade glad Maade nu, Maade
den Maade Lige Høvelen (4 Maade) til Ringhøvis
nu over Maade og man Maade Maade Bedstefar.
Pede Tøns og Maade omfarn Engleben Maade
Ben (eller & det Høvelen?) - de nu de Maade
de Maade Maade Tøns som Liden & Maade
- Ansigtet Maade Maade Maade Maade

Maade faldt Maade Maade Maade Maade Maade
de Maade Maade af den gædet Maade, de

10 agm om Landens Brylluse med Biskop
de kalle vi - p, Grace & Klausen Rone
Men de Sættingsord & hend de vovens
et kærtest Bryllus (et Par af Folkens)
- Biskop vil se Idens (i en de den Præst)

De skal Biskop siges vist ved et Biskop
han var flid med den, med de de yngre,
Bedsteh, & Dant Mathias, faldt se en
byen, faldt ved et Værelse

5/11 Allehelgenesdag hos Tante Lina an Eflermanden
Thormas Skabel paa Væstergaard var Kommet til Væstergaard
for Alfberg, Præstegæst vidste Tante L. ikke
hvor vidste ikke, hvem det havde kaldt det. -
det var som sagt en Datter paa Palleby de
blev gift med Præst; Alfberg, Jacob Schom
hedt han - - det stod vel i Præstegæst
Storsten. - Præstegæst havde ~~den~~ i
Pante Schom's Vid. og blev genopbygget;
senere fik Fr. Balsberg med Louise
(Thormas Biskop) den forandret, ses de
blev de mange omens Røm.

De mange Likhøvetten, om Mote C
handede C af som Dre Wintor hans toge
Aftens af for klippede af en Mand, Guds
Fæsting, om hans en Gæst & Venne
- han var flid til at klipp. - men det

findes snart mange af Bedstefar, ⁷¹ ~~hvilket~~
det dette, Charles Ombel Nilsen & Steen ~~ved~~
at ~~han~~ Manden saa gerne vilde blikke, og ~~en~~
nu "Ombel Nilsen" der godmodige og ~~hø~~
~~hø~~ Dag m Dag for ham.

Der var en Høibom; Høibom, som kaldes
sig Lunde, han var en velkommen Mand, Kjøbte
flere Sauger, sketindene vist som at gøres et
Stombis, men det blev de min indet af -
det var vist han, da efter Chr Letten Dids
hans Vorby m hal Tid og solgte det til
P. Tang.

Den Lunde Lette, der den Dag boede som Vos.
Lunde, med Lunde Lette (men vist Hovindes to
overmands Lunde) var fald Lunde. Min m -
Lunde efter den anden Hovind Lette og
Mar til Christen Lette, som vel med Chr.
Lunde-Lette. - - ~~Saa vidt sig~~

Chr Lette døde vist efter et Fald
med Herten (saa vidt sig fortæller Povl
Lunde) og det var (saa vidt sig fortæller)
Lunde, som ogsaa ejede Lunde Vorby og
kaldt den meget af at bo der (men vist kaldes
han af Beboerne der, men vist saa det det
Mandsigt om Tjorden), som døde som Lunde
Vorby.

5/11 (fortov)

12 angående Rasmus Fenzes Tjeneri, vid det gamle
Lise's stue, af den gamle; Prædikebyen, men
ment det blev de mere rimelig nok, efter den
Tids (det var inden det 18. Aar) Skik -
Og W. endes Alfons Mellemes Skik og
Frieri saaledes: Døbtens (vi blev med det gamle
Lise's entige en af det blev den mere ment de
to alder: Marie Helen, Marie Cathrin (Kirken Lovens
var "langt yngre" sagde det L - ja, & de! - ja, men
det var jo rigtig meget, men den var en
c 19 Aar.)

Døbtens sad altsaa overfor i den Stue, med den
Moderen sad med sinde; Skolesten og to
envis Visitter; saa den Døbtens Præsten kom
over Gaarden (de vedtes de afte om alle
Dødt: Det er det gamle Helen - og, det er
nok "de Marie Cathrin - - (Vant Lise's
ment for dødt, de vidste saue vel, at det
var Marie Helen -
Saa lod Moderen Stuen skærpe op
ad Trappen: "Marie Helen!"

Rasmus Fenzes "opfattes for enig hendes
Navn som: "Magdalen", foris den blev
stas med hendes for en Døbtens hvide, men
hvis det Marie Helen

Johanne Syrrige, som var fra Thorslev, gik fra Gaard
 til Gaard og ogede for Falk. - (Hun var en halvt "ind-
 vundet" og "ind - det blev os selv at "gaa for hende" - men, da
 hendes hustru var meget sagtsom, men det kom med at
 komme bort fra Falk, naar de først var de hende, for
 de vilde gerne beholde hende længe, da hun var en
 flink. -- Senere blev hun borte fra "Norslev", senere
 da, var en Slags Oldfrue: Huset, hun gik altid med
 den hvide Ringkappe, selv da det ikke længere var
 almindeligt. -- Bønnen: Præstegælden vilde se en
 hende hende for alle; det var en bedeligt men hun
 midt dets Opførelse med et "A hør at:
 stavn (Stunder" - men hun var en gammel fra alder
 og ikke for at fortælle Historier og sende dem til Svend Svendsen
 Mand i Skovne" C. Sellen - de fleste var i Svend Svendsen
- og nogle blev, som det er, de 3 omg.

En af Vante Lina's hoiemets Svindere var
 var lang, de Bedstefar Vads lads, jeg var, da
 24 Maj (han var en gammel den 26.), fordi Fødselsdag
 hviens fejre Pinsedag; Haven var en del, og
 og Falk var en hoiemets for et Mann i Ha-
 ven. men var den Sag, altid lykkedes om at bli bed-
 til "Norslev: Focars - i Sommeren for man vilde
 var en gerne se Haven - da hende ^{men} hun var
 fra Haven i 2gen, Vades Haven var et Sarsp

-- det står for mig som skind! -- siger Vante
 Lina og der Bedstefar var vel var glad og
 lykkedes "den Dag" - Om Ofte blev de hende
 Vgarekande af man Volder (Pknobliis" - SB)
 -- det var vist for Ibrige, da var alt ender se-
 idyllisk, senere da man hvar en oplend Ibrige, 188
 var man midtledes var Lina
 (Mærk, hun var det var 46 og 47 - Vante Lina var den 2 - 80)

14 Min Prædike Christi's (f. 1830) gik med sin frivillig:
Drog, men man blev sin Løstman; men man sørgen,
medens man man havde, Min Mænd aldrig hans
vare at tænde man de sørgede i Drogen.

Landmandens 80-års Jubilæum Mændens Min gads,
men det var jo: November, Løstman Fester nu de
tid færdigere. - Peder Jøns Pølse datter Ma Blat-
byg nu der egen den Dag.

Landmandens havde stegret Fliser for Bedstebest i de Bar,
Men nu i gift; Min nu den dogts; Min på opvækst
g varet den meget; den Dag medde men selv
hane vil Vi, for det indfalds Jøns nu den
dogre man de af Talden; egen. Landmanden Mænd
med; Mændens har selv Vi tilberedes

Him mindedes en af Løstman man Løstman, de
Professoren Fløe (Røddis) havde været man Voskens
og kald Foredrag om Døden Gydeasit - Falke
man den begejstret for det - dog man de ubelle
den Løstman af de, kendte det på i For-
vejen. -- 'De nu ved sandt Løstman
et Velt nyt man Løstman og i det nu
den Mænds Lampe. Vært Løstman mindedes, at
Min man selv Bedstebest selv Mænds sandt
Lampe af - de nu to, de Mænds man, en ombrædt
en lille Stig, den Mænds den Stig den Stig -
en vakte man Lampe.

14/2 1934 Tante Lúcie fortæller:

15

Di talte vidt om det store Skib, hvormed det
nye store skib kom til Vasker - og blev gaaet ud
spekuleret paa det! - Se, det var min kone paa Palle-
boen, med en Fri Lunde, som blev gift med Peder
Schon, som var Paa: Ulfberg. Han blev forenet med
som Udslags. (Jeg indskid Bemærkning om, at Ma-
ster Christian havde kaldt om, at det stodes sig, paa Palle-
boen ^{Elavskov} og, og forstod ikke, hvor han var - forenet den
? De fru: men min mand var i Fantasii! - nej, men den
skulde det var kom til Elavskov - det var
virkelig ikke sandt at fire sandt et stort Skib paa
de danske Vige! - - - Nej, men den Dag havde man
ja ikke Jernbanen, saa alle var der skulde fra
Frankrig eller England til Danmark, de skulde fra
Skibe Norden om Skagen - - og saa skulde det ja,
at Skibene stode strandet, og var der ikke nogen
ind til Jyllands Vestkyst. - - Men fortæller, om de
Tante Lúcie, at de engang strandet et Skib med
Bourgen med fransk Mad. og i fransk
Madhandlerinde var med, min mand var
Barn med (det var sønnen indtil, de fransk
Dame var der vist ellers ikke sandt godt paa den
Barn) men min bror var til Barn ind med til
Bryllup og blev der med dette: Barn og alle de
største Læstredere ved Bourgen. - De strandet
varer blev gerne solgt til billige Priser; Da-
me: Lemvig og Dimegen var solgt efter i
fint Lits - Understige og det!
Tante Lúcie skildrede for sin egen Barn den, at
et Skib var strandet med saa meget lys-
væds Lomme (store Skibe) - den Lomme var
alle somes Priser paa Vestkysten i Lyngby

K Sommerbygdes. - Men saaledes i nord og syd
 engang et Skibe strandet med Skabel; det her
 maake noet bestemt til Rindland; One her
 findes en Bay af Frederik Ponten (h Shyp-
 tudebet) her Men faldes en Måbetsid. i
 den Bay (1 Del p. 100 - se ogs One) Billed
 af et Skibe (vist h Kinstindistri misaet?)
 som gamm ligge dette her Vosby (hollandt
 Brants?) - See her det steent her Skander
 i en nord hids af Mander her Pallebyen

Se en billeds Penge som Finde Johann Schranz
1706

65 Prædtegenet. Hlin her gift med Peder Schranz

66 Hans Sin Jannus blev Prædtegenet maat af - var vist
 her; med Skibe: Dagen dets her med Maleris
 - efter. Han her go egen hids Skabel.

Men efter heren saige Peder Berthelsen h Halsb-
 her Embedet. men man her betænkelig ved at
 give her det; for her her meget forfalden - det
 h hinds magelindes goss i Halsbelen, her her
 her Prædtegen for Soldatern - de her der Bay Garri-
 son i Halsbelen - had goss, at her Garri som maat mi
 i de dage en Reis! - men det heren ihl:
 Ufflen; - - Ja, her heren der at her fulde
 afholdelse: Ufflen; - see h her Embedet,
 men afholdelse heren heren ihl magt Dage!

gah
 h Peder Schranz
 h hogs ved der her Prædtegenet i Ufflen hids -
 mid h herts (h, Anne B, hids der dets) - heren hids
 heren, Marie Linds, her der heren

-- Nej, den Præd kan ikke kaldes Skædet for (17)
Pallesbyrg: - Det er nok indbriss og Sublim, og
Peder Vang kan kaldes det det Væsen,
(Dahel Mac kan bygges om en lille Drey med sin
Pas: Hømmen østen for Ulfley, Skids - træer
kan des eppe man Marker? - men, sag de
Drengen, der ligge Pader Bertelm! - "gen ikke
de her", sag de Man For. Jdid 1814

Skædet kan det Væsen, at Tanshyttet om
skædet af her med. Brandeman kan sin
Lamvillshøj - der nu er en Vis her - gamle Middel
det nu i Skids, de kan man Læffe - alle Grad.
man kan gamle Middel kan man Læffe - de
der er en del om alle Skids, som kan det net
være for Bøst og Tupper i Skædet af.

27/2 Park Luce forfaldt:

De store kvindelighedens Honsulle med Spejs om
(for Høngsten) kan være Brandeman Meinert
Skids eldets Prægt. - "Din Bedstem" holdt mig
af herne for min nu ga Minnet hos herde de
Min nu B om; men de andre sigs holdt det af
herde min nu ga mig det - Skids herde
den i sin fine Skids, herde de madde, Viside;
man Faldt Skids; Skids af man i deres
fine Vøj, holdt de forinden her Visid (B om
serne holdt ga i deres Skids) her her
man, som for man - Skids kan Skids i den fine
Skids - holdt man den ga, men det for man

"Bisopman" og hets Familien.

I Hs. Skildes, og ogsaa Landmanden hvar Bred
 til Vindinggaard, hvar Dubel Niels (gift med
 Poul Belygheds) hvede. - Han - Dubel Niels
 hvede - men "ganske rimelig" de Landmand
 i de alar de nu se. Hovedsaget aflyst
 af hets Familien og Vindinggaard, mistet man i
 Lugnet lidt Indtægt for hvede, alle hvede An-
 velen dalede fædi Niels og nu se, min-
 - Morte Datter. Hveder Landmand den med
 en de Torst: Hveder de de nu hvede
 Fisk) den med og med for til Niels" sig.
 Min. " - Trin Belygheds, nu maldet
 Datter, hvede alder Fiske nu gift med
 Sachse, som nu Skindler. Men maler og
 Mosby, Billedet hvar 'nu Udstillig;
 Bedstefar, og det, men indrettes om de
 Skar af Uvdes som seer de - og, sig
 Sachse, den hvede hvar anbragt om Skuff
 og Billedet

Det nu dem Sachse som hvede tegnet de
 Billedet hvar Mosby og Møller, som hvede:
 Ipridation (Vindue Jædys) hvar Mosby
 - - Han ogsaa senere Skindler og hvar Skar
 vilde: Fiske og hvede. Bedstefar om alle som
 meget hvede med alle hvar hvede hvede
 Robiner med, besynges den der. Min Trin
 nu hvede; Min omfang og hvede Bedst

Jan²⁰ - P:gen blev sendt ind efter Sachse. Med
hendes vel den kære Modtagelse og 'vældige
Stemning, det var vist Tiden for, da hun kom.
Også Sachse gav sig god Tid, for hun brød
sig ikke om sin Fortælling; men der kom
hendes og hendes Bedrøvelse blev hun opmærksom.
Hun hængte sig til Ordet, for hun havde givet
den Dag Kraft den Længsel, at hun så nu disse.
-- Den gyldne af Beethoven's Datter var den
helt Clara, som var den eneste hende
"Jeg & Dyr" som en gammel Tine

af Nilsen, afdraget hos Fr. Sörby, gift med
Jenssen Færber, Sæfærberchef Klamm (født
i Marum)

9/9 34. Tante Lise de far alle:

11

De var til de gammel dags Billedgæster omme altis
et "Indflyvingsværelse" - ja, det var jo nødvendigt,
ellers kunde man jo ikke få en flyve: Hæbelom,
der var jo ikke Dis men den nye nye i Stien"
- I Ulfbeag Præstegæng fandtes flere søn-
dame Indflyvingsværelse; et knæp de præst: disse
an til Liden og til "Barkammeret" og til Loven
værelset" a se, et over i den anden Længde,
knæp de præst til to Sider - der var min
et a about I Ledslet imellem, som Pastor Seulois
bemyndet det først. Der de var kommet der
(nisl efter Douglaslers) for han vil de gøre
stodt hane min Familie med, søe man-
te han, de kunde bryde det Røn en Klippe,
men det var min ikke søe det for Fri
Seulois, Min var jo heller ikke søe det
det.

I alle Mulighed skildre mig her en Piss
for Stabs Præstegæng, for Perord Peter-
mus (Dagelkens Fæ), Min fæhørte sø-
han som Peterus, om Min søn, Min
som bring her; ja, søe Fri Peterus. Her
Kende det hane med, at Min aldrig kunde for
det til at hane: Peterens Hæbelom, han
han søe søe søe, Men søe søe søe
søe søe søe søe søe søe søe søe søe søe
søe søe søe søe søe søe søe søe søe søe søe
søe søe søe søe søe søe søe søe søe søe søe

og vandrede som ofteste kille, og gennem alle
Stier -- den Om diele hvi alle til at
huse. --

Da Frø Balster skulde indrettet Ulfes
Prædikanter for sig, i Mænd og sine mange
Børn, blev den efter Forhandels med
Lars Thomsen helt omvendt, og
der blev mange smaa Røen; men
de alle kiende fine paa Røen, og
Lars Thomsen altid: "ja, men der
har vi jo Indflyngs vundet" -- den
Dag var jo Bilaggenes Tis forbi.
-- -- Engen besøgte Onkel Jetymark
med Frø Vosberg (Valerius Farnstia),
de blev paa Tante Christines Gæste-
værelse; Frø Jetymark kom med en
Morgen og sagde: Jetymark blev
ligesom: Morgen og skrevleret ind, at

31

der man finder et Rum mellem Gæstebænkene
og det bagved (det hvide Gæstebank) „fr.
søgte Mark Christen“, det er Indfyngs-
værelset - mit - det mindste til - man
har vel derfor fundet; Bilaggeserne i de
to Gæstebænke og i Salen, hvor en Dør har
staaet der, hvor senere Skabet staaet.
(Mit er der saa vidt og vel, intet Rum
mellom de to Gæstebænke)

X Michas her „Dr. andreas Kibben“ i sin Tid
værel Indfyngsrum til Spisestuen. -
- Spisestuen var i den Oldefaralds Tid
delt i 2 Røm, de havde Lovestuen
til Gæstebænke og Spisestue til Haven - eller
mange omvendt; det Kongestue her
„Mystuen“, som indledes der, hvor der
har været Post; - Skabet som har

navet bredere end det mit udsendes Skabt,
mel Cidel Pater ihk nu som bred, som
Kongestien min re). - x)

Men: Oldefar aldrues Tis nu de ju
mit Skapel, men de to Skies som mi;
del Gadelkammer, som mi kaldes Skapel:
hel" nu Oldefars, Nils Hys Tings, egen
Skie, despi nu en Udgang til Haven. - Han
nu mi søg, ~~hans~~ Hjerde nu ihk stadt.
- Hans Skioine, en Schlicht Krull nu: Skies
hvis dem; Min kan til han med en Skap
Skaffe; men da han hender drøitlids dem,
fik han Opkastning. - Senere bid Min
kan igen en Skap Skaffe -, ja, Tak; jo fik
jo ihk megen Fornøjelse af dem, jo fik fik"
sagde han - jo trues over Dindret: sin lille

*) formentlig hender nu det Indgang fra Pater ind
til Skapellet og ind ad den udsendes den Skalken,
som: Hennes Lilles Tid forstygne Præstens Prædi
han, som han: Vrede af hvad Dindretigen og jo nu H)

X
Skie - om med Hare d'ine - faldt om nær
Sulvet og var død (19/6 1814)

Jant Anna Dinkel Peters Enke, boede i
Haberhus efter 'Dinkel Peters Død, som med
Lise Skistes, efter at hun var gift med Harebeak,
boede hun som hus Harebeaks hustru, Mand
Harlene C. Pante Lohrens alder Siste'. - Hun
var i Sommeren 1880 nær Nesby, men
blev syg der, hun i "Lærens de næst",
Pigen var, trods at dens Færdigheder, og
saa glædes til at være hos hende; hun
døde der d. 8/8 1880. - Jant
Linde var næst fra Nesby, for hun
blev syg, men blev til Maria Harlene og
hun maatte tage til Nesby at se til hende

og indgav Ansøgen til Høgen om at blive fri for at præstere
i Nesby Høst (hvis et lille Skole, betales til Birkeløperen for
Volkens des for Dan-er). Hermed, J. anlægges ogsaa Sag; hustru hende
med den mere, Sag - men Jantens hustru vil ogsaa opstille; for
"det var i Færdigheden der Løstes Død, og da vil det for andelen
"at det i Færdigheden der Skoles Dage" og i Pante Lohrens 2

hænde at var ikke blevet død, hvis han de ventet os 71

23/11 Leds Tante Liv at ordene om dette, og om de to Linn
Niels og Saphirs Skofped som Grandman gaaede
den meget ind af, og de Saphirs nu død, som den
hvis nu Interens storb om Niels Skofped og hans
Familie nu. Våringsgaard, de stattede slægt meget
desover; de hvi nu alle bringe andre Saver, men
han de selv spalden meget til overs til andre.

- Tante Beritgenheit, Niels Skofped Sone, nu Datter
af en Skoptage B som med flere Miss Datter blev
med i Rindgibis, hvor han vist til en Skilts
over Toldvæsenet. - Hans Datter blev efter:
hvaanden alle ombrogt - Der gængs nu Clara,
som blev gift med Sotby (vi hør vel hende hos
Hammers eller Sages)

Tante Niels ikke havde Pige, endelinde vilde
hvis hane Tante Mathilde Pige - det var nu ikke
glad for - vi hør af om det i flukt "Pige, vi hør
hvi : 5-der - hvis hvi de Våringsgaard, Pige blev
hvi heller ikke tilfreds de

Da Grandman nu død, satte M. H. Vårin-
gaard og til en Søn og Mac Sjælland, skis hvi
meget, det var en missondet Handet hvi hvi
dø i Længde ikke bliv med den. - Søn meket
hvi, 2 med Fløys om alle Skifte hvi i Plass
- 2 med Feys fik hvi den ombrogt; Verkinder (Tale
Tante vilde dø ikke med desover) - men Fløys blages
over alle de Ubehageligheder hvi hvi hvi af dette
i maxemus - at Skofped nu desover.

var han Pante Licia fort i Juleen men han indet skrevet derom
- men kaldt meget om Pante Licia Billedet

8) 13/2 35 - I ptes og om Pante L. vidste hvarfor Bedstefar havde
faret Ideen til "Remis" byggen, om man havde vel meget
tilsvarende et Sted. - Nej, det vilde hvin ikke, det har
man vist ikke; men man ikke kan lade dem i en Roman,
Roman. Han byggede den i 1821-22, hvor jeg, der var
stor Pige, var over den; den Bedstemor var der som
Besøg den Dag (hans Niece, Mally Fenger); hvin
var jeg saa gode Venner med min Mor - sagde Pante
Licia (Pante Mathilde); de gik og sværmede som-
men; en eller anden (Pante L. navnet Marnet) tog
med et Billede af Hytten og de to unge Piger
sod derinde med Træsko paa, de gik som Pante
i Træsko. Omhel Andreas (Melind) var de
ogsaa den Dag. - - ~~Man~~ Man mente engang,
han interessere sig for Christence Kofod, (bilen
selv fortalte han engang (jeg ved ikke, om det var
til Pante Licia eller til Pante Mathilde); "Christe-
nce og jeg var hell gode Venner, men saa stas vi
en Dag ~~uden~~ i Haven uden for Skamappen, der
var nogle høje Lupines og jeg sagde: "de Blom-
ster ligner dig", efter den P. trak hvin sig tilbage
og talte ikke mere mig - - saa hvin syntes vel ikke
om det. "

Christence blev senere gift med Hørd, en Sølle
til Anna Hørd, Omhel Næs Hane.

8/2 35-

9)
Springt om Tante Lis'ie vid det, hvor det lille
Bord med Staklerne stammede fra. — Ja, det
havde været Tante Hannes, hvis havde vist
selv købt det; det var fransk Smag med
dette Billedet på Stakler, de var nok tegnet
af en kendt fransk Kunstner.

Tante Hannes havde jo været i de to Christusaar,
eller før i sinnes Hiss, det havde hun det
rigtig klogeligt; men hun var jo meget al-
vorlig og streng i sin del; det havde hun al-
tid været.

Helen og Olein om ållers sin detide; Haren
og talte om Versens Daarstale; men Falk fik
travelt og mente de var forlovede, saa mente
de Tivolis; Haren indstilles

Det mente de rigtig; kunde oplines Helen var
næsten de skindes spilles Komedie; det var
Hans Lis og Lyg. — Hans Mor fik var en
"fjerde Rang" skind spilles ind næsten det
høj Theatre, og Helen havde Talent.

— Han havde Karl Bagbinder; men med
det blev det ikke med det meget